

РЕШЕНИЕ

№ 10227

гр. София, 16.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 87 състав, в публично заседание на 05.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Жана Петрова

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **12620** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно -процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 30а, ал. 3 от Закона за опазване на обществения ред при провеждането на спортни мероприятия (ЗООРПСМ).

Образувано по жалба на Д. Т. Д., ЕГН [ЕГН] с адрес: [населено място], [улица], вх. 33, ет.3, ап.7 срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка № 1/21.11.2025г. на началника на 09 РУ –СДВР, издадена на основание чл.42 от ЗАНН, във вр. чл.30, ал.1, т.1, от ЗООРПСМ, вр. чл.22 от ЗАН, с която на основание чл.41, т.1, вр. чл.30, ал.1, т.1, , вр. чл.21, т.9 - от ЗООРПСМ му е наложена принудителна административна мярка (ПAM) „забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и в чужбина за срок от една година“.

С жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на заповедта, като издадена в противоречие с материалния закон, при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Твърди се, че същата е необоснована, тъй като не била налице хипотезата на чл. 21 ал.9 от ЗООРПСМ. Жалбоподателят посочва, че на 08.11.2024 г. около 12:10ч. се намирал на метростанция „С.“ , с намерение да пътува в посока метростанция „С.“, за да присъства на събиране на привържениците на ПФК „Левски“ пред Националния клуб на привържениците (НКП) на [улица] , не се бил насочвал към Национален стадион „В. Левски“, където предстояло спортно мероприятие в 15:00 ч.. Установените в него – 2 бр. димки, възнамерявал да ползва на открито по време на събиране на привържениците пред НКП. Доброволно предал същите и оказал пълно съдействие на органите на МВР при проверката и при последвалото призоваване за съставяне на акта и връчване на Наказателното постановление и заповед за ПAM.

Жалбоподателят навежда оплаквания, че тъй като не е бил на спортното мероприятие, а отивал на събиране на феновете, което било публично, традиционно и охранявано от полицията и не представлявало спортно мероприятие, като съдебната практика на административните съдилища и ВАС в тази насока приема, че законът изисква „фактическа“ а не хипотетична връзка със спортното събитие“. Излага доводи, че намерените в него вещи не били „общоопасни“ по смисъла на категория Р1 и F1 по европейската класификация и са разрешение за свободна продажба, тъй като са предмет, който не създава повишен риск сам по себе си. Заявява, че тъй като не бил използвал същите, нито ги бил подготвял за употреба следователно не е проявил опасно поведение и не е застрашавал обществения ред. Посочва нарушение на чл. 146 т.2 и т. 3 от АПК и на чл. 59 ал.2, т.4 от АПК, тъй като в издадения АУАН и ПАМ не е посочено мястото на извършване на нарушението – Метростанция „С.“. Счита наложената мярка за непропорционална, както и че същата не отговаря на целите на закона наложеното наказание несъразмерно с извършеното административно нарушение. Твърди, че са налице предпоставките на чл. 28 от ЗАНН, като и че наказващият орган е можел да приложи в случая чл. 51 от ЗООРПСМ. Иска се отмяната на оспорената заповед.

Ответникът, Началник на О9 РУ на СДВР не представя отговор на жалбата, в съдебно заседание се представлява от юрк. И.. Депозирани са по делото писмени бележки от пълномощник на ответника, в които е изразено становище за неоснователност на жалбата. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, след преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и във връзка с наведените в жалбата доводи, установи следното от фактическа страна:

Производството по установяването на противообществената проява е започнато с докладна записка до началника на сектор „М.“- ООП – СДВР от 08.11.2025г.(л.32), в която е посочено, че на същата дата в [населено място] на стадион "В. Левски" от 15,00 ч. било предвидено провеждането на футболна среща между отборите на ПФК „Левски“ – [населено място] и ПФК „ЦСКА“ – [населено място]. Разследващ полицай при сектор „М.“ при ООП - СДВР Ц. Д. Ц. бил на работна смяна на същия ден от 10,00ч.- извънредно на метростанция „С.“. Около 12:10 ч. на перона на метростанцията заедно с колегата му забелязали лице от профила на футболни фенове. След справка с ОДИ, спряното лице лицето било установено като Д. Т. Д.. Д. отивал на шествието на футболен отбор „Левски“. При извършената проверка у него са намерени "2бр. пиротехнически изделия, тип димки, категория „П-1“ и „Ф-1“. Едната димка с производител:“Енигма фойерверк“ ЕООД с N EO1703B арт. [рег.номер на МПС] – X 1395-31-0102/2012 от категория Р1, втората факла Категория F1 с N 1395-F1-03/5/2018 и № TSM 22/MFBR -002T с вносител „Тропик -200“ ЕООД , [населено място]. Д. предал с протокол за доброволно предаване посочените вещи. Бил му съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 1 от 21.11.2025г. за извършено нарушение - противообществена проява (спортно хулиганство) по смисъла на чл. 21, т. 9 от ЗООРПСМ, изразяваща се в притежание на забранени предмети по смисъла на ЗООРПСМ - 2 броя пиротехнически изделия, тип димки, категория „П-1“ и „Ф-1“, отивайки за предстояща футболна среща между отборите на ПФК „Левски“ и ПФК „ЦСКА“ – [населено място], насрочена за провеждане от 15.00 часа на национален стадион "В. Левски".

Въз основа на така издадения АУАН било издадено и наказателно постановление (НП) № 1/21.11.2025 г., с което на жалбоподателя за горепосоченото нарушение била наложена глоба в размер на хиляда лева на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 45 от ЗООРПСМ.

В снето сведение на 08.11.2025г. жалбоподателят заявил, че тръгнал от кв. Република 2 –

[населено място] на футболна среща на Левски- ЦСКА. След като бил спрян за проверка на 08.11.2025г. заявил, че е фен на „Левски“ и тръгвал към шествието на футболен отбор „Левски“. Потвърждава, че е носил в себе си 2 бр. димки, които предал доброволно.

В административната преписка се съдържа протокол от 08.11.2025 г. за доброволно предаване от Д. Т. Д., ЕГН [ЕГН], на ПИ Ц. Д. Ц. на „2 броя димки: категория „Р-1“ с производител „Енигма фойерверк“ ЕООД и категория „F-1 с вносител от Китай „Тропик -200“ ЕООД.

При връчването на АУАН № 1 /21.11.2025г. след като се запознал със съдържанието на акта Д. предоставил писмено сведение с възражение към акта от 21.11.2025 г. в идентичен смисъл: „На 08.11.2025 г. тръгнал за футболна среща Левски-ЦСКА предвидена за 15,00ч. На метростанция „С.“ бил проверен от полицейски служител, който установил в него-2 бр. димки, които носил за шествието преди мача. Предал същите доброволно с протокол на полицейския служител. В него посочва, че деянието е пресечено на перона и не е осъществено в превоз в транспорта и не е бил на територията на спортното събитие. Счита случая за маловажен поради липса на обществена опасност.

Въз основа на съставения АУАН и на основание чл. 42 от ЗООРПСМ ответникът издал оспорената в настоящото производство ЗПАМ № 1/21.11.2025 г., с която на основание чл. 41, т. 1 във вр. с чл. 30, ал. 1, т. 1, във вр. с чл. 21, т. 9 от ЗООРПСМ на жалбоподателя била наложена принудителната административна мярка "забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и чужбина" за срок от една година.

Описаните в АУАН и в оспорената заповед факти се потвърждават и от писмените показания на полицейските служители, участвали в извършването на проверката на жалбоподателя.

При така установената фактическа обстановка настоящият съдебен състав намира от правна страна следното:

Жалбата, по която е образувано настоящето съдебно производство е подадена в преклузивния 3 -дневен срок за оспорване по чл.30а, ал.3 от ЗООРПСМ, срещу подлежащ на оспорване акт по чл.44, ал.1 от ЗООРПСМ от легитимирано лице - адресат на акта и при наличие на правен интерес от оспорването, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Заповед за налагане на принудителна административна мярка № 1/21.11.2025г. на началника на 09 РУ –СДВР е издадена от компетентен административен орган. Съгласно чл. 30, ал. 1, т. 1 от ЗООРПСМ, в срок не по-късно от 24 часа от съставянето на акта по чл. 26, ал. 1 началникът на районното управление на МВР по местоизвършване на нарушението или оправомощено от него длъжностно лице издава наказателно постановление и заповед за налагане на принудителна административна мярка. Оспорената заповед е издадена от Г. Д. Н. – на длъжност началник на 09 РУ-СДВР. В административната преписка е приложена министерска заповед № 8121з-247/05.03.2021г., с която на основание чл. 30 и чл. 30а от ЗООРПСМ са оправомощени длъжностните лица, които могат да издават заповеди от вида на процесната, като под 1.7 е посочен настоящият ответник.

При служебната проверка по чл. 168, ал. 1 от АПК, във връзка с чл. 146 от АПК, съдът констатира, че заповедта е издадена от материално и териториално компетентен административен орган, с надлежно делегирани правомощия въз основа на министерска заповед № 8121з-247/05.03.2021г., с която началниците на РУ при ОДМВР и СДВР са определени за длъжностни лица, които да издават заповеди за налагане на ПАМ по ЗООРПСМ.

Заповедта е издадена в съответната форма по чл.59, ал.2 от АПК и при липса на допуснати съществени процесуални нарушения. По силата на чл.42 от ЗООРПСМ мярката се налага в производство по глава четвърта, раздел II от ЗООРПСМ „Установяване на извършени

противообществени прояви“ (чл.26-35 от ЗООРПСМ).

Разпоредбата на чл.26, ал.1 от ЗООРПСМ урежда правомощие на полицейските органи на МВР за извършени противообществени прояви по този закон да съставят акт за установяване на нарушението в съответствие с изискванията на Закона за административните нарушения и наказания.

Съгласно чл.30, ал.1, т.1 от ЗООРПСМ в срок не по-късно от 24 часа от съставянето на акта по чл. 26, ал. 1 началникът на районното управление на МВР по место-извършване на нарушението или оправомощено от него длъжностно лице издава наказателно постановление и заповед за налагане на ПАМ забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и в чужбина в случаите по чл. 21, т. 1 – 10. В случая, срещу Д. Т. Д. е съставен акт № 1 от 21.11.2025 г. за установяване на административно нарушение по чл.26, ал.1 от ЗООРПСМ. Към акта са приложени документите по чл.27, т.1 и т.2 от ЗООРПСМ - писмени сведения взети от нарушителя при извършване на нарушението и неговите обяснения след връчване на АУАН и писмени показания на акто-съставителя като свидетел на противообществената проява. Оспорената заповед е издадена в срока по чл.30, ал.1, т.1 от ЗООРПСМ.

Относно възражението на жалбоподателя за непосочване на мястото, на което е извършено нарушение като съществено нарушение на чл. 59, ал.2, т.4 от АПК. В Оспорената Заповед и АУАН въз основа на който е издадена не е посочено мястото на което е извършено нарушението, но от приложените документи става ясно точното местоположение на проверката и нарушението, още повече, че и АУАН и ЗПАМ препращат към преписката образувана по случая, а мястото е посочено и в Докладната записка (л.32 по делото) в сведенията дадено от жалбоподателя (л.33 по делото) в протокол за доброволно предаване от 08.11.2025г.(л.34 по делото), което в случая не води до липса на предпоставките по чл. 59, ал.2, т.4 от АПК, доколкото тази нередовност на ПАМ не е довела до накърняване на правото на защита на жалбоподателя и фактите за нарушението са установени. Липсват данни за допуснати съществени процесуални нарушения – такива, които съществени са ограничили правото на защита на засегнатото лице или ако не бяха допуснати, органът би постановил решение в противен смисъл. Спорът между страните е изцяло материалноправен – относно намерено основание за налагане на ПАМ по чл.21, т.9 от ЗООРПСМ.

Съгласно чл.21, т.9 от ЗООРПСМ противообществена проява (спортно хулиганство) по смисъла на този закон е проява, която не съставлява престъпление по смисъла на Наказателния кодекс и е извършена в спортния обект или в спортната зона преди, по време или непосредствено след спортното мероприятие, както и на отиване или на връщане от спортния обект във връзка със спортното мероприятие, изразяваща се във: носенето на оръжие и предмети, които могат да се използват като оръжие; боеприпаси; спрейове със защитен газ, с разяждащи или с оцветяващи вещества; сигнални ракети, взривни устройства, пиротехнически изделия и други общо опасни средства, отделни техни съставки; наркотични и други упойващи вещества, както и други вещества и предмети, които могат да бъдат опасни за живота и здравето на околните;

От страните на се спори, че процесната футболна среща на 08.11.2025г. в [населено място] насрочена за 15,00 ч. на Национален стадион "В. Левски" между отборите на ПФК „Левски“ – [населено място] и ПФК „ЦСКА“ – [населено място] има характер на спортно мероприятие по смисъла на чл.2а, ал.1 от ЗООРПСМ.

От личните сведения дадени от санкционираното лице „около 12ч. тръгнало от кв. Република 2 – [населено място] за футболната среща „Левски –ЦСКА“ недвусмислено обуславя извода, че поведението на Д. Д. е санкциониран преди провеждане на спортно мероприятие на 08.11.2025г., в [населено място], насрочено в Национален стадион „В. Левски“, безспорно е извършено на

отиване към спортния обект във връзка със спортното мероприятие, както самият той твърди. Възражението на Д., че е спрял за проверка на метростанция „С.“ според сведенията взети от него „на път за футболната среща „Левски –ЦСКА“, както и също че носи димките за шествието преди мача е ирелевантно, доколкото същото е с цел да смекчи притежанието на димките, като определи друга цел за тяхната употреба а именно, употребата им при шествие на открито, но същото остана недоказано в настоящото производство. Употребата на димки, е вид употреба на пиротехнически изделия , които се считат за пожаро-опасни и опасни за здравето на хората, независимо от степента им на опасност, тъй като може да причини изгаряния при запалването им и затруднено дишане.

С оглед гореизложеното в случая следва да се приеме, че жалбоподателят е извършил противообществена проява - спортно хулиганство по смисъла на чл. 21, т. 9 от ЗООРПСМ, тъй като на 08.11.2025г. преди провеждането на футболната среща между отборите на ПФК „Левски“ – [населено място] и ПФК „ЦСКА“ – е носил в себе си пиротехнически изделия, а именно димки – 2 броя - предмети, който попадат в категорията на пиротехнически изделия и други общо опасни средства. В ЗПАМ точно и ясно е посочена нарушената разпоредба, както и обстоятелствата, които обуславят налагането на конкретната принудителна административна мярка. От събраните по делото писмени доказателства следва да се направи извод, че е безспорно установена извършената от жалбоподателя противообществена проява, изразяваща се в притежание на пиротехническо изделие, а именно 2 бр. димки, поради което правилно заповедта е издадена на основание чл. 41, т. 1 във вр. с чл. 30, ал. 1, т. 1, пр. 2 във връзка с чл. 21, т. 9 от ЗООРПСМ, като в нея са изложени фактическите и правни основания за издаването ѝ. Доказателства за опровергаване на изложените в акта обстоятелства не са ангажирани, не се навеждат други фактически твърдения за случилото се, които да се докажат по надлежен ред с допустими и относими доказателствени средства.

Оспорената по делото ПАМ е наложена за минимално предвидения от закона срок по чл. 25, ал. 1 от ЗООРПСМ, поради което не е допуснато нарушение на чл. 6, ал. 2-4 от АПК. Съдът намира, че ответникът е съобразил приложената мярка и с целта на закона - да се осигури безопасността при провеждане на спортни мероприятия и да се преустановят или предотвратят административните нарушения, извършвани от посетители на такива мероприятия.

Настоящият съдебен състав счита, за неоснователни твърденията, на жалбоподателя, че в случая са налице основанията за прилагане на чл. 51 от ЗООРПСМ, независимо, че по време на проверката от поведението на лицето не са настъпили неблагоприятни последици, проверяващите служители напълно законосъобразно и съответно на целта на специалния закон и на ПАМ са отнели откритите пиротехническите средства, като по този начин не са допуснали на територията на спортния обект потенциален извършител на противообществена проява. Това е така, тъй като чрез наложената ПАМ действията на служителите не са насочени единствено към разкриването ѝ, а най-вече са превантивни – към нейното предотвратяване и недопускане, т.е целта на ПАМ е да преустанови или предотврати административните нарушения, извършвани от посетители на такива мероприятия.

При преценка на законосъобразността на оспорения акт следва да се приложи чл. 142, ал. 1 АПК, като законосъобразността му се прецени към момента на издаване. Видно от гореизложеното, следва да се приеме, че са били налице материално-правните предпоставки за това към посочения момент, а именно предпоставките на чл. 41, т. 1, вр. чл. 30, ал. 1, т. 1 от ЗООРПСМ.

По изложените съображения наложената ПАМ е законосъобразна и съответна на

целите по чл.22 от ЗАНН и чл.2, т.1 и т.2 от ЗООРПСМ. Не са допуснати нарушения на чл.146, т.4 и т.5 от АПК. На основание чл.172, ал.2 АПК оспорването следва да бъде отхвърлено.

С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.3 АПК на ответника следва да се присъдят сторените в производството разноски, поради което и с оглед участието му в производството чрез представено писмено становище и лично в съдебно заседание, жалбоподателят следва да му заплати сумата от 102,26 евро – равностойността на (200 лева) юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 78 ГПК вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, съгл. която възнаграждението по адм. дела е от 200 до 300 лева.

По изложените съображения, Административен съд София град, Първо отделение, 87 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. Т. Д., ЕГН [ЕГН] с адрес: [населено място], [улица], вх. 33, ет.3, ап.7 срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка № 1/21.11.2025г. издадена от началника на 09 РУ –СДВР, с която на основание чл.41, т.1, вр. чл.30, ал.1, т.1, , вр. чл.21, т.9 от ЗООРПСМ е наложена на жалбоподателя принудителна административна мярка „забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и в чужбина за срок от една година“.

ОСЪЖДА Д. Т. Д. с ЕГН [ЕГН] с адрес: [населено място], [улица], вх. 33, ет.3, ап.7 да заплати на СДВР юрисконсултско възнаграждение в размер на 102,26 евро.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: